

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/149/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813206548
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8813206548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu: CASH COLLECTORS SK, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy č. 49, Bratislava, zastúpeného: Havel, Holásek & Partners, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy č. 49, Bratislava, proti žalovanej: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS so sídlom Prešov, Ul. Važecká č. 16, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom v Stropkove, Námestie SNP č. 7, o zaplatenie 1.738,69 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Vranov n/Topľou č.k. 9C 392/2013 - 106 zo 16.04.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, ulica Važecká č. 16, zamietol.

Vychádzal zo zistenia, že ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sa uzatvárajú na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V danej právnej veci medzi žalobcom, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovanou, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nepochybne došlo k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žaloba ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek jej zmenu, t.j. jedná sa o typickú formulárovú zmluvu.

S účinnosťou od 15.10.2008 bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., ktoré dáva možnosť, aby v tzv. spotrebiteľských sporoch vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Z dôvodovej správy tejto právnej úpravy vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať právny záujem na výsledku konania, pretože možnosť aby vystupovalo ako vedľajší účastník konania na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 O.s.p. Do konaní môže vedľajší účastník vstúpiť aj z vlastného podnetu. V tomto prípade do konania vstúpi buď momentom, keď je súdu doručené písomné podanie o tom, že ako vedľajší účastník do konania konkrétny subjekt vstupuje, alebo momentom, keď sa tento úkon zachytí v zápisnici o pojednávaní.

Vedľajší účastník tak na vstup do konania nepotrebuje písomné plnomocenstvo od žalovaného na to, aby jeho práva v predmetnom konaní hájil.

Preto súd prvého stupňa námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva predmetného združenia zamietol ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

Poukázal na to, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 207/2011 z 10.10.2012 vyplýva, že účinky vedľajšieho účastníctva nemôžu nastať v takom štádiu sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, treba preto vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel.

V predmetnej veci bol platobný rozkaz vydaný. Žalovaný proti platobnému rozkazu nepodal odpor a v konaní aktívne nevystupuje ako predpokladá vyššie uvedené rozhodnutie, preto vedľajšie účastníctvo nemôže plniť v takomto konaní svoj základný zmysel. Nie sú splnené základné podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva na strane žalovanej, resp. v danom konkrétnom prípade nenastali účinky vedľajšieho účastníctva na strane žalovanej.

Vedľajší účastník zastupuje záujmy spotrebiteľov len zdanlivo. Vedľajší účastník nenapĺňa základný predpoklad pre vstup do konania, t.j. ochranu a uplatňovanie práv spotrebiteľov, ale pod touto zámenkou sa v dôsledku nedostatočnej právnej úpravy obohacuje na trovách právneho zastúpenia. Právny zástupca vedľajšieho účastníka svojimi formulárovými podaniami v zásade namieta iné právne skutočnosti ako neprijateľné zmluvné podmienky, alebo namieta aj tie, ale len so všeobecným konštatovaním, bez ich ďalšej konkretizácie. Avšak podľa zákonnej úpravy by mala byť jeho činnosť v oblasti ochrany spotrebiteľa úplne iná. O zrejmych pohnútkach vedľajšieho účastníka svedčí aj skutočnosť známa žalobcovi a súdu z úradnej činnosti, a to, že v prípade neúspešného konania na strane žalovaného, vedľajší účastník z tohto konania beztrešne vystúpi a trovy konania následne znáša žalovaný. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd uznesenie zmenil a nepripustil vedľajšieho účastníka do konania, alebo uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila, rovnako ako vedľajší účastník.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Skutkové zistenia i právne závery súdu prvého stupňa v predmetnej procesnej problematike sú správne, súd prvého stupňa správne rozhodol a na týchto správnych skutkových zisteniach i právnych záveroch súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3,4 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že súd nie je povinný zisťovať stanovisko účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, a to už od okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Z

ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je v tomto kontexte teda procesne samostatný, čo vyplýva napokon aj z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadří nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účasti a súd sa ním bude zaoberať po podaní takéhoto návrhu zo strany účastníka.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (PL. ÚS 1/2014 - uznesenie z 29.01.2014), v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal na to, že je potrebné pripomenúť aj záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce z práva Európskej únie, konkrétne Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v úvodnej časti ktorej Rada Európskych spoločností deklaruje, že osoby a organizácie, ktoré majú oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať prostriedky na podanie podnetu na začatie postupov týkajúcich sa zmluvných podmienok navrhovaných pre všeobecné uplatňovanie v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi a najmä nekalých podmienok buď pred súdom alebo správnym orgánom príslušným na rozhodnutie sťažnosti alebo na podanie návrhu na začatie príslušných súdnych konaní.

S prihliadnutím na uvedené považoval Ústavný súd za odôvodnenú existenciu verejného záujmu na rozšírení okruhu subjektov, ktoré sa môžu stať vedľajšími účastníkmi súdneho konania, aj o právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktoré sami o sebe nemajú právny záujem na výsledku konania, svoju činnosť však vykonávajú v záujme ochrany práv niektorého z účastníkov konania alebo tretích osôb (napr. spotrebiteľov), ktorí sa pri ochrane svojich práv nachádzajú oproti druhej strane sporu spravidla v nevýhodnejšom postavení. Skutočnosť, že sa tieto právnické osoby v súvislosti so vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov, vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je ustanovený § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje podľa Ústavného súdu neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa článku 19 ods. 2 a 3 ústavy, ale práve naopak sleduje legitímny cieľ.

Naviac je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci platobný rozkaz nebol vydaný, ale súd prvého stupňa postupoval tak, že predmetnú vec preradil z registra Ro do registra C, teda do registra sporových konaní, a to prípisom na č.l. 27 z 19.07.2013, pričom následne do konania vstúpil vedľajší účastník oznámením z 19.07.2013 nachádzajúcim sa na č.l. 28.

Z uvedeného vyplýva, že na predmetnú vec sa nemôže predseda vzťahovať judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (6Cdo 207/2011), o ktorej hovorí žalobca vo svojom odvolaní.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.